

از دست رفتن شانس واترپلو و سهمیه مستقیم شنا

کرونا سد راه شناگران

از میان رشته‌هایی که در تمامی ادوار گذشته المپیک در استخر برگزار می‌شود، سهم ایران چند سهمیه در شنا بود؛ سهمیه‌هایی که البته همان‌ها هم اغلب به صورت wild card از طرف فدراسیون جهانی داده شد و تنها در یک مورد، یک شناگر ایرانی با کسب سهمیه راهی المپیک شد. تاکنون هفت شناگر ایرانی در آب‌های المپیک حضور داشتند و جالب اینجاست که آغاز این حضور هم در توکیو بود؛ المپیک که ۶۷ سال پیش در این شهر برگزار شد. حیدر شجنانی، نخستین ایرانی تاریخ شنا در المپیک است. او در سال ۱۹۶۴ و در المپیک توکیو، در صدمتر آزاد با حریفان مسابقه داد. پس از به‌وجود آمدن سهمیه‌ی wild Card از سال ۱۹۹۶، شناگران دیگری نیز این افتخار نصیبشان شد. حامد رضاخانی در سال ۱۹۹۶، حمیدرضا میرز در ۲۰۰۰، بابک فروودی ۲۰۰۴، محمد علیرضایی ۲۰۰۸ و محمد پیداریان هم در ۲۰۱۲ لندن نمایندگان ایران در المپیک بودند. از این بین تنها علیرضایی موفق به کسب سهمیه‌ی ورودی شد و دیگر ورزشکاران با سهمیه‌ی اعطایی فدراسیون جهانی شنا (wild card) پایه این مسابقات گذاشتند. در المپیک قبل هم آریان‌سیمی شاد، نماینده‌ی شای ایران بود. آریا که در ریو ۲۰۱۶ تنها هفده سال داشت، با تصمیم فدراسیون جهانی تبدیل به هفتمین ایرانی‌ای شد که در المپیک به آب زده است.

مدال برای ایران به ارمغان آورد و برنز بسیار ارزشمند این رویداد را در ویتترین فدراسیون شنا، شیرجه و واترپلو گذاشت.

با تمام اینها، کسب سهمیه‌ی المپیک هدف بسیار بزرگی بود که شاید رسیدن به آن برای این دوره، قدری دست‌نیافتنی به نظر می‌رسید. حضور کشورهایی نظیر قزاقستان، ژاپن و حتی چین، کار تیم ایران را برای کسب سهمیه دشوار می‌کرد. کشوری نظیر قزاقستان که با فاصله‌ی زیاد بهترین تیم آسیاست و ژاپنی‌ها هم در رده‌ی دوم قرار دارند. با تمام اینها، ماجرای شیوع کرونا اجازه‌ی رقابت را از واترپلو و شناهای ایران گرفت و رقابت‌های انتخابی را لغو کرد.

در این شرایط، فدراسیون جهانی قانونی دارد که در شرایط اضطراری و برگزار نشدن رویداد انتخابی، دو تیم برتر قاره، سهمیه‌ی المپیک می‌گیرند. دو تیمی که این بار هم قزاقستان و ژاپن بودند و به‌عنوان نمایندگان قاره‌ی آسیا در المپیک توکیو معرفی شدند.

این ماجرا اعتراض فدراسیون ایران را در پی داشت و رضوانی تلاش کرد تا با همکاری چند کشور دیگر آسیایی، این تصمیم را لغو و تلاش کند تا با خریدن زمان و کش دادن ماجرا، منتظر بهتر شدن شرایط بماند، تا بلکه تیم ایران حداقل شانس این را داشته باشد که در رویداد انتخابی حاضر شود.

رقابت انتخابی المپیک واترپلو قرار بود بهمن ۹۸ برگزار شود و در آن روزها خیلی‌ها تصور می‌کردند که در بدترین شرایط، طی چند ماه کرونا خواهد رفت، اما نرفت!

به این ترتیب، فدراسیون جهانی که نه میزبان مناسبی برای برگزاری رقابت‌ها دارد و نه نتیجه‌ای در سال‌های اخیر کسب شده که بتواند براساس آن امکان گرفتن سهمیه توسط تیم دیگری را بدهد، در قوانین‌اش هم تبصره‌ای وجود ندارد و تنها گفته شده دو تیم برتر قاره باید المپیک شوند به همین خاطر در حالی‌که واترپلو ایران در یکی از بهترین شرایط سال‌های اخیر خود قرار دارد، فرصت جدال برای کسب سهمیه را از دست داد.

مطرح شد و اینطور عنوان شد که او سهمیه مستقیم حضور در المپیک را کسب کرده است.

(طبق اعلام فدراسیون جهانی، از میان ثبت‌کنندگان ورودی B، بهترین‌ها، با توجه به ظرفیت باقیمانده‌ی هر ماده، به مسابقات دعوت می‌شوند و خبری از کسب سهمیه‌ی مستقیم بلافاصله پس از ثبت رکورد نیست!)

در نهایت فدراسیون جهانی در پایان روند بررسی سهمیه‌ها، با توجه به عدم کسب سهمیه‌ی مستقیم از جانب ایران، یک سهمیه‌ی یونیورسالیته‌ی به شای ایران داد که طبق لیست ارسال شده و نتایج نفرات ایران در رویدادهای بین‌المللی، متین بال‌سینی، به‌عنوان نماینده‌ی ایران در توکیو معرفی شد.

بال‌سینی؛ هشتمین شناگر المپیکی ایران

طبق قانون، در آخرین مسابقه‌ی معتبری که برگزار شد، برجسته‌ترین نفر کشوری که کسب سهمیه نگرفت، با دریافت سهمیه‌ی یونیورسالیته راهی المپیک می‌شود که بال‌سینی با توجه

از دست رفتن سهمیه مستقیم شنا

همان‌طور که اشاره شد، سهمیه‌ی شنا در ادوار قبلی المپیک اغلب به صورت وایلدکارت بود و از جانب فدراسیون جهانی به ایران داده می‌شد. در این دوره هم ماجرا به همین منوال پیش رفت. البته با این تفاوت که از این دوره، دیگر در هیچ رشته‌ای سهمیه‌ای تحت عنوان وایلدکارت وجود ندارد و عنوان آن به یونیورسالیته (universality) تغییر پیدا کرده است.

در این دوره فدراسیون بسیار تلاش کرد و امید زیادی هم داشت تا بتواند از طریق شناگران جوانش بالاخره سهمیه‌ی مستقیم بگیرد و راهی توکیو شود. برخی جوانان ایران هم در تنها رویداد انتخابی که اجازه‌ی حضور در آن را پیدا کردند، رکوردهای قابل قبولی ثبت کردند اما حتی به رکورد ورودی B هم نرسیدند.

در روزهای پایانی زمان کسب سهمیه اما یکی از شناگران اصفهان که خارج از برنامه‌های تیم ملی راهی مجارستان شده بود، توانست ورودی B را کسب کند. محمد افق‌ری، با کسب این نتیجه برای اولین بار در رسانه‌ها

دعای کشار در واترپلو

بازی‌های المپیک توکیو شاید اولین باری باشد که واترپلو در قوقامت یک مدعی کسب سهمیه برای این رقابت‌ها حاضر می‌شد. تیمی که با مربی خارجی و کارآمد صرب خود، در بازی‌های آسیایی جاکارتا، پس از چهار دهه بار دیگر

